

KONTAKT

KYRKJEBLAD FOR MELAND · NR.1/26 · 36. ÅRGANG

s. 2-3: Bli med på påskedrama!

s. 4
Mi historie

s. 10
Presten på privaten

Planlegging på kyrkjekontoret. Bjørn Tore Sæle, Magnus Blom og Ruben Sæle. (Foto: A.S.Uthaug)

Bli med inn i det største dramaet!

Tekst: Anne Sofie Uthaug

Du treng ikkje «binge» krimseriar eller kriminalromanar (= sitte klistra til skjermen over lengre tid) denne påsken om du treng spenning, for i påsken sitt eige drama er det nok av dramatiske ingrediensar: ein helt som entrar scena til full jubel, eit inderleg måltidsfellesskap der det store sviket skjer, sorgtungt farvel, sviktande vener, justismord, tortur, brutal avretting... og så overraskinga til slutt.

To prestar, ein diakon og ein musikar er i gang med langtidsplanlegginga av påsken i år, godt og vel ein månad før. Vi hadde ein prat om korleis dei tenker når dei planlegg påsken.

- Det er mange gudstenester over kort periode, seier diakon Ruben, og det kan virke litt meiningslaust med så mange, men dei er så forskjellige, og vi får følgje Jesus gjennom hans viktigaste oppdrag. Kvar gudsteneste er unik.

- Påskehøgtida er den største og viktigaste høgtida for kyrkja, seier påtroppande kapellan Eva Kristin. Begge prestane legg vekt på at dei ønskjer å kunne spele på eit vidt register i påsken, nettopp fordi det handlar om så store ting; mysteriet og samtidig historisk viktige hendingar med vanlege menneske som vi kan kjenne oss att i. Her trengs både musikk, det visuelle og deltakinga for å fatte litt av det påsken handlar om.

- Det er ingen grunn til å vere redd for kjenslene, seier sokneprest Bjørn Tore. - Dei kan spele på lag, men dei kan ikkje tvingast fram. Men gudstenestene legg opp til at ein kan leve seg inn i hendingane. Så om du ikkje føler så mykje, så er du likevel med i dramaet når du deltek i gudstenestene.

Roser på altaret langfredag. (Foto: A.k. Uthaug)

Kyrkjemusikar Magnus hentar inn fleire ekstra musikarar til påskehøgtida, og sjølv legg han vekt på å fokusere på orgelspelet, det handlar både om tradisjon og om det høgtidsstemte.

Diakon Ruben pleier vere med på skjærtorsdagsgudstenesta, og det er ekstra fint, for innstiftinga av nattverden og fotvaskinga Jesus gjer er startpunktet for diakonien i kyrkja. Jesus viser at han gir seg sjølv for oss og seier til etterføljarane at det skal også dei gjere for kvarandre.

- Langfredag og påskedag handlar om så store ting, at eg kjenner at forventningane til meg sjølv er store, seier Bjørn Tore. - Orda strekk ikkje til, difor er musikken, og synlege ting som den svarte duken på altaret, dei raude rosene, påskeliljene og dei andre verkemidla så viktige for å prøve å formidle kor viktig desse hendingane er for oss.

- Påsken er så viktig at vi feirer påskedag kvar einaste søndag, sidan det er både fridag og gudstenestedag, legg soknepresten til.

Fakta om påskedagane

Dag	Handlar om	Om gudstenesta i Meland
Palmesøndag	Profetiar vert oppfylt ved Jesu inntog i Jerusalem til folkejubil. Folk strøydde greiner der Jesus reid fram på ein eselfole.	Oppstemte salmar, ofte palmegreiner eller liknande. Søndagsskule, ta gjerne med barn.
Skjærtorsdag (skjær= rein)	Siste måltid med disiplane, Jesus deler brød og vin og seier det er hans kropp og blod. Han vaskar føtene deira. Judas angjev han. Jesus vert pågripen.	Nattverd, "nedpå" musikk, måltidsfellesskap, avslutning med å kle av altaret.
Langfredag	Jesus går som fange mellom Det høge rådet og Pontius Pilatus, den romerske herskaren, og han vert dømd til døden, Jesus vert torturert og hengt på ein kross til han døyr.	Langfredagsteksten vert lese av fleire personar. Altaret er kledd med svart duk og fem raude roser, sorg-preg, nedstrippa gudsteneste utan kyrkjekaffi.
1.påskedag	Jesus står opp frå grava og vinn over døden.	Høgtidsgudsteneste med høgtidelege salmar/musikk. Ekstra musikarar. Påskeliljer vert delte ut ved utgang. Påskesalmen «Deg være ære» vert sunge på veg ut og på gravplassen.

Skjærtorsdag med kveldsmat i kyrkja (Foto: AK.Uthaug)

Vi tilbyr utleige av flotte festlokale og har gode cateringtilbod til dåp, konfirmasjon, jubileum og minnesamvær. Sjå www.glode.no eller ta kontakt på 56 17 58 00

SKARSVÅG
Rør og Interiør as

Telefon: 56 17 07 10 Telefaks: 56 17 07 11
Besøksadresse og Postadresse:
Melandsvegen 15, 5918 FREKHAUG

Mandag-Fredag 08.00-16.00 Lørdag: STENG

For avtale etter kl. 16.00 alle hverdager, ta kontakt på telefon: 56 17 07 10

Meland Auto AS
Autorisert bilverkstad
www.melandauto.no

KIWI mini pris
for alle med sans for lavpris
FREKHAUG SENTER
Åpningstider: Man-lør: 07.00-23.00

ALT I CATERING
NORDHORDLAND FOLKEHØGSKULE
www.catering.com • tlf. 56 17 43 23

REMA 1000
FREKHAUG SENTER
tlf.: 56 17 60 00

Mi historie:

Eg trur – fordi eg kan stille spørsmål

Tekst: Anne Sofie Uthaug

Foto: Arve Kjell Uthaug

Jan Rantrud, 76 år, pensjonist, vil aldri - så lenge han kan - slutte å vere nysgjerrig på kva meir det er å lære. Det er ikkje tilfeldig at kristne vert kalla Guds barn, meiner han, for barn stiller spørsmål og lærer noko nytt heile tida.

Jan var ein som prøvde seg på mykje i ungdomstida. Han var dykkar i militæret, ein skikkeleg tøffing, fortel Anne Grethe, som forelska seg i han då dei møttest i Kristiansand. 23 år gamal gifta dei seg, og omtrent samtidig bestemte Jan seg for å bli kristen. Bakgrunnen hans var at han hadde null kunnskap om kristendom.

– Eg starta frå null, men det som gjorde at eg fann kristen tru truverdig, var at eg kunne stille spørsmål. Kan det motbevisast?

Planen hans var å fortsetje som yrkesmilitær heile livet, men skadar gjorde at han måtte slutte. - Eg var interessert i å lese noko om det eg ikkje visste, og det har eg halde fram med, eg var og er så lei av lause påstandar.

Då vart det teologistudier og etterkvart yrkesliv som tilsett i Israelsmisjonen, bibeloversettar og høgskulelektor på NLA Lærarhøgskulen. Mange kjenner han også som ein som vandrar mykje, både i Israel, då han arbeidde der, og på Holsnøy.

Som teolog trur mange at ein kanskje får fleire og fleire svar med utropsteikn bak. Men for Jan er det heller slik at for kvart utropsteikn kjem det minst tre nye spørsmål. - Den kristne bodskapen er ikkje lause påstandar, men du kan stille spørsmål og finne ut at det står seg - det er sant, nettopp fordi det toler at du kan sjekke om det kan bli motbevist. Det er ikkje tvil om at Jesus har stått opp frå dei døde, nettopp fordi det gjekk an å motbevise det.

På spørsmål om kva Jesus betyr for han, svarer Jan: - Han utfordrar meg heile tida, kva motiv har eg bak det eg gjer? Eg prøver å høyre det han seier til meg gjennom forkynninga og Bibelen og lære korleis eg kan leve. Bibelen er både til meg og om meg. Jan tviler ikkje lengre på at kristendommen kan gi han retninga for livet så lenge han lever. Men det er for han ikkje noko motsetning til at det er mykje meir å lære og finne ut av. Bibelen opnar opp for spørsmåla, og det som er

vesentleg, er å skilje mellom det viktige og det likegyldige, søke det som er rett og vite at ein kan ha tatt feil.

– Det er heilt uforklarleg at Jesus gav livet sitt for meg, men så mykje verdset han alle menneske. På grunn av dette er vi lova å få stå opp att til nytt liv og evig vekst etter vi er døde. Jan har laga seg ei lang liste med spørsmål som han skal stille til Moses og andre han treff då.

Lurer du på meir om kristen tru?

Ta kontakt med kyrkjekontoret eller ein i staben!

Har du ein kristen venn? Spør!

Barnas

Fargelegg!

Samuel var ein gut på ca. 6 år som vakna av at Gud snakka til han! Fargelegg bildet av Samuel som vaknar i senga si.

Teikning: Chiara Bertelli

Gate:

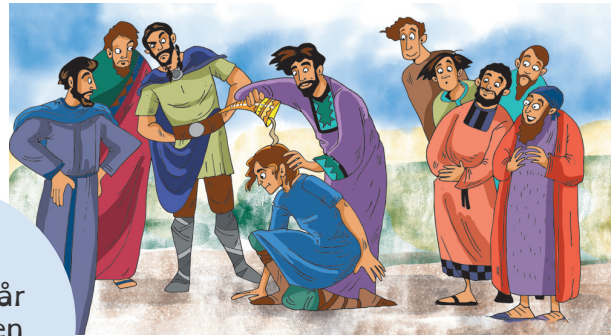
Veit du kva som går opp når den går ned? Glidelåsen!

Finn 5 feil

Samuel hørde mange ting frå Gud. Då Samuel blei vaksen fortalde Gud han kven som skulle bli konge. Kan du finne fem feil på bildet under?

Teikning: Kari Sortland

Finn 10 gutenamn

I rutenettet gøymet det seg 10 gutenamn. Leit bortover og nedover. Klarer du å finne alle?

Y	J	M	Q	X	R	X	E	E	E
O	E	O	E	H	U	T	G	H	O
R	I	R	D	A	B	Z	I	A	K
U	S	T	O	V	E	P	L	S	R
M	A	E	Z	O	N	U	F	L	I
G	K	N	Q	F	U	O	I	A	S
R	N	O	A	H	Y	L	L	K	T
K	Å	R	E	U	Q	A	L	Y	I
G	D	H	G	K	K	V	I	X	A
G	U	W	G	Q	X	Z	P	W	N

Gi bladet Barnas til eit barn du er glad i!

Desse oppgåvene er henta frå bladet.

Bestill abonnement på sondagsskolen.no eller 22 09 71 00

Vits:

Hvis du kallar meg liten éin gong til, så hoppar eg opp og bit deg i kneskåla!

Frå kyrkjebenen

Ein prat med Sigrun Dale

Tekst og foto: Lars Bjarte Nesheim

– *Kor lenge har du vore aktiv i kyrkjelyden?*

– I om lag 50 år tenker eg. No er eg ei gamal dame på over 80 år. Då eg var i 30-åra fekk eg eit meir aktivt forhold både til den kristne trua og kyrkja enn tidlegare. Sidan har eg vore ein aktiv kyrkjegjengar og også hatt oppgåver i kyrkja heile tida, slik som soknerådsarbeid, diakoninemnd, sundagsskule, gudstenesteutval m.v. Eg har også vore kyrkjeverje ein periode. Framleis har eg nokre frivillige oppgåver som medlem i gudstenesteutval og klokkarteneste. Dette synest eg er gjevande, og eg set pris på å få vera med på dette.

– *Kva set du mest pris på ved kyrkjelyden din?*

– Eg set pris på fellesskapet, både med dei trufaste som møter opp ved kvar gudsteneste, og med dei som kjem sjeldnare. Uansett grunn for å koma til gudsteneste, så vonar eg at alle får noko med seg. Kjensla av å vera med på noko som er annleis – noko heilagt – når gamle bibeltekstar vert lesne, og gjennom salmesong og liturgi. Eit møte mellom Gud og menneske, og også ein kontinuitet frå slektene før oss som har site i same kyrkja, høyrte dei same tekstane og sunge dei same salmane. Noko slitesterkt. Ekstra kjekt er det når born og unge er med i gudstenesta og har oppgåver, konfirmantane til dømes!

– *Korleis vil du skildre kyrkja?*

– Mo kyrkje er ei lita trekyrkje bygd i 1883. Den er lun, med trekvite tømmervegger og elles måla i tradisjonelle fargar. Den har ei talande altertavle av Jesus som går på vatnet og Peter som vil gå til han, men heldt på å søkkja. Altertavla er måla av Lars Osa. Det har stått to kyrkjer tidlegare på omtrent same plassen i Mo sentrum.

– *Har du ein salme eller song du er glad i?*

– Eg er glad i salmar, og syng gjerne salmar, både gamle og nyare. Det er fleire eg kunne valt, men eg trur eg vil ta fram den gamle salmen «Med Jesus vil eg fara» av Elias Blix. Den salmen song me både på skulen og i konfirmasjonstida, og den har fylgt meg sidan. Den skildrar så fint eit ynskje om å få leva med Gud og Jesus eit heilt liv, frå vogge til grav. Den står på nr. 419 i Norsk Salmebok, og eg har lyst til å sitera andre verset: «Min Jesus, sannings stjerna, lys opp min mørke veg! Mitt hjarta vil so gjerna få fylgja etter deg. Du lyser enn i verdi som før frå Betlehem. Ver du mitt ljøs på ferdi, til heim med deg og kjem!»

– *Kva kjenneteiknar ein god kyrkjekaffi?*

– Ved ein god kyrkjekaffi er fellesskapet med dei andre kyrkjegjengarane det viktigaste, saman med ein god kopp

kaffi i og ein kakebit. Då kan ein ha uformelle samtalar, og gjerne også gjera avtalar for veka som kjem, slik som dei gjorde på den gamle kyrkjebakken. I Mo kyrkjelyd har det dessutan nærast blitt ein tradisjon med kyrkjemiddag etter kyrkjekaffien dei søndagane det er ope på Mobryggja. Då samlast gjerne ein flokk seg der og et middag i lag. Ei fin avslutning på ein preikesundag!

Fremmedord som er hjemme hos oss

Tekst: Jan Rantrud
Foto: Breit Nøst Dale

I en vanlig gudstjeneste bruker vi noen hebraiske, greske og latinske ord som vi har vent oss godt til. Her er de vanligste:

AMEN er hebraisk og uttales helt likt på grunnspråket som på norsk. Det er to ord på hebraisk som kommer fra samme roten: Sannhet og Tro. Vi kan derfor oversette Amen med Dette Er Sant og Troverdige. Det kan i Nytestamentet stå både før og etter et utsagn eller en bønn.

HALLELUJA er også hebraisk og betyr Lovpris Herren. Slutten **JA** er en forkortelse av det gamle gudsnavnet som blir skrevet **JHWH** og som ingen kjenner uttalen av. Og **HALLELU** er flertallsform så vi kan oversette det med Alle Skal Lovprise Herren.

HOSIANNA er hebraisk igjen, og består også av to ord. Første delen kommer fra verbet **Å FRELSE** og sluttstavelsen **NA** kan oversettes med Vær Så Snill. Det vi sier er altså

Vær Så Snill Å Frelse Oss!

GLORIA er det eneste latinske ordet jeg kan se at vi har igjen. Det betyr **ÆRE VÆRE-**

For en del år siden sa vi en hel liten setning: Gloria In Excelsis Deo _ Ære Være Gud I Det Høyeste. Rent personlig synes

jeg nok at vi kunne tåle en hel liten latinsk setning fremdeles.

KYRIE ELEISON – KRISTE ELEISON. Dette er gresk. Det betyr Herre Miskunn Deg og Kristus Miskunn Deg.

De to ordene som slutter på e viser at det er den formen vi kaller Vocativ, dvs. tiltaleform hvor vi kunne sette du foran. Altså Du Herre Miskunn Deg og Du Kristus Miskunn deg. Altså litt mer personlig enn det kan høres ut til på norsk.

Fremmedordene er velkomne hos oss.

EL.INSTALLASJON - INGENIØRTENESTER - SERVICE

Torvhusmyrane 6
Nordhordland Næringspark
5913 Eikangervåg

Tlf: 56 34 24 30
E-post: post@helland-elektro.no
www.helland-elektro.no
Foretaksregisteret: NO 986 751 718 MVA

Knarvik Blomstestove

Kvassnesvegen 11 – 5914 Isdalstø
Tlf: 56 35 62 20 – www.knarvikblomstestove.no

HEDER | **NORDHORDLAND BEGRAVELSESBYRÅ** | Ditt lokale gravferdsbyrå

ALLTID HER FOR

DU NÅR OSS PÅ TLF. 56 37 14 10 - 56 99 25 70

Kyrkjevegen 1 Alversund Havnevegen 31 Frekhaug Elvavegen 1 Dalekvam

VATNE
begravelsesbyrå

Tlf: **56 35 09 10** (24t)
Kvassnesvegen 11, 5914 Isdalsbø

vatne-byra.no

Kva er presten sine oppgåver?

Tekst: Arthur Kleiveland

«Eg har erfart at det i møte med presten er viktig at dei sørgande opplever å møta eit medmenneske og eit håp om at livet trass alt går vidare.»

Sjølv for presten gjer møtet med sorg uansett alltid inntrykk. «Når det er eit ungt menneske eller eit barn som har døydd, er sorga hjå familien botnlaus,» seier sokneprest Bjørn Tore Sæle. (Foto privat)

Gjev håp når alt er som mørkast

- Å møta menneske i sorg, er først og fremst å lytta. Det handlar om å vera eit medmenneske som prøver å forstå korleis familien har det, seier sokneprest Bjørn Tore Sæle i Meland sokn.

Sæle legg vekt på å høyra familien sine tankar og følelsar rundt dødsfallet, og korleis sorga pregar dei. Det varierer sjølv sagt mykje korleis dei pårørande har det.

- Ofte er sorga stor også når det er ein eldre person som er død. Når yngre dør, og når det skjer ein brå og uventa død, kan familien dessutan vera i sjokk og situasjonen kan føllest kaotisk. Og sjølv sagt vil det vera ekstra krevjande med små barn mellom dei etterlatne, seier Sæle.

Han vil gje dei sørgande hjelp med å ta nokre av stega vidare i prosessen dei må gjennom.

For Sæle er det i første omgang gjerne ikkje dei store tankane omkring tru og det kristne håpet som blir tema i møte med dei pårørande. Soknepresten har erfart at det i starten er vel så viktig at dei sørgande opplever å møta eit medmenneske og eit håp om at livet trass alt går vidare.

- Men det store håpet og trøysta i Jesu oppstode er ein berebjelke i gravferda. I møte med siste farvel og ei open grav er det godt å peika på håpet, Jesus som sigra over døden, seier Sæle.

Sårbare og hjelpelause saman

Sjølv for presten som profesjonell aktør, gjer møtet med sorg uansett alltid inntrykk.

- Når det er snakk om eit ungt menneske eller eit barn, er sorga hjå familien botnlaus. Då blir ein som medmenneske fattig, for trøyst finst ikkje. Det einaste vi kan, er å vera sårbare og hjelpelause saman med dei som sørgjer, seier Sæle.

Utfordrande og meningsfullt

- Familie, kyrkje og byrå samarbeider etter beste evne for at gravferda skal bli ein verdig, vakker og fin avskjed, midt i sorga og saknet. Håpet er at musikk, blomar, minnetalar og andakt blir noko ein i familien kan tenkja tilbake på som eit godt minne.

- Men dei gongane dødsfallet kjem brått og uventa og skjer på ein kanskje tragisk måte, er alt dette meir utfordrande, men samtidig minst like viktig. I den tyngste sorga er oppgåva større, og samtidig ekstra meningsfull, seier Sæle.

I gravferda les presten minneord frå næraste familie basert på ein samtale. Kven som lagar minnetalen varierer. Nokre gonger har ein eller fleire i familien skrive ein komplett minnetale som dekkar det meste av livsløp, personlegdom og interesser. Ofte er presten delaktig i, eller den som utformar talen.

- Så er det også ganske vanleg at ein eller fleire kjem med ei personleg helsing i tillegg, som då ikkje fokuserer på livsløpet, men heller på personen sitt forhold til avdøde. Barn og barnebarn kan for eksempel fortelja litt om kva foreldre eller besteforeldre betydde for dei. Det kan også vera helsingar frå vener, kollegaer og andre lengre ut i slekta.

Bisetjing og gravferd

Dei fleste vert gravlagt i kiste, men det er blitt stadig meir vanleg med bisetjing også i vårt distrikt. Med etableringa av minnelund ved gravplassen i Knarvik – og planar om minnelund andre stader i distriktet, er det grunn til å tru at nedsetjing av urne vil bli meir brukt.

Ved bisetjing gjer presten jordpåkasting inne før siste salme. Deretter går dei som ber kista og dei frammøte samla ut til ein ventande bærebil, og så blir seremonien avslutta når bære bilen har kjørt.

I gravferd blir jordpåkastinga på gravplassen, med bønn og skriftord, senking og 3 x 3 klokkeslag og med song før og etter.

Ny serie: **Når livet tek slutt**

Songen rører oss sterkt

Tekst: Arthur Kleiveland

- **Songen er meir enn ord og tonar, den rører oss djupt i sjel og kjensler, seier kantor Odd Leif Mjøs i Knarvik sokn.**

I kyrkjelege gravferder gjev salmesongen eit høve for kvar og ein til deltaking og uttrykk i fellesskap. Mjøs peikar på at val av salmar og musikk er ei vurdering for kvar enkelt situasjon, og pårørande kan få gode råd både frå byrå og kyrkje.

- Det treng ikkje vera så avansert, det viktige er at det kan fungera som eit felles multiplum. Musikken i starten er ofte mjuke tonar, utgangen treng gjerne noko meir lyd. Sjølv om den liturgiske ramma stort sett er fastlagt, er kvar gravferd ein unik og vår situasjon. Enkle og naturlege val for gravferder fungerer ofte veldig godt, seier Odd Leif Mjøs.

Organist William Kay i Radøy sokn fortel at det vanlege er at kyrkja får tilsendt ei bestilling frå gravferdsbyrået om kva salmar familien har vald ut. Salmar som skal syngast, må stå i Norsk salmebok, med opning for bruk av andre salmebøker (t.d. Sangboken) i visse høve.

- Byråa i vårt område held seg til det og informerer familiene om det. Andre songar og viser kan brukast som innslag, anten i samband med minneorda eller som pre-/postludium, då med innleigd solist, ikkje som fellessong.

Sokneprest Bjørn Tore Sæle i Meland sokn fortel at familien i samråd med byrå har avklart det meste av musikken før han møter dei.

- Så kan vi samtala litt omkring salmane, kanskje justera litt enkelte gongar. Men det vanlegaste er at familien og byrået har landa på fine songar og solistinnslag, som då kyrkjemusikar og prest går inn i.

- Det er ganske vanleg med solistinnslag i gravferd. Ofte er det profesjonelle musikarar og songarar som deltek, men det er også ganske vanleg at nokon i familien og slekta bidreg. Då kan det vera instrumentale soloinnslag, eller song som gjerne kyrkjemusikaren spelar til. Ofte er solosangen i starten av seremonien og rett etter lesing av helsingane på kransane.

Det er vanleg at organisten spelar ei tid før seremonien startar.

- Det gjev ro til ettertanke og førebuing, og dessutan opplever mange det fint at det blir mindre trykkande stille i kyrkja når organisten spelar, seier Bjørn Tore Sæle.

Torsvik Elektro AS er total-leverandør av elektroinstallasjoner i Alver

Vi utfører:

Bolig og industri • Alarm
Billadere • Adgangskontroll
Tele/data-nettverk •
Automatisering •
Godkjent for kontroll av el. anlegg

Torsvik Elektro AS / Lager: Olsvollstranda
Tlf: 56 38 50 00 / www.torsvik.no / post@torsvik.no
KVALITETSBEVISST – LØSNINGSORIENTERT – SAMARBEIDSVILLIG

Vi tilbyr gratis
fiolinmusikk og
solosang/forsanger

Døgnvakt 56 35 00 00 Isdal 13, 5916 Isdalstø www.alverbegravelse.no

Bygg Team
VEST AS

Alt innan tømrarfaget!

AMFI
KNARVIK

Specsavers®

OPTIKER I KNARVIK
-Bestill synsprøve nå!
RING 56 35 14 66

Han elsker turgåing, skriving og formidling

Tekst og foto: Håkon Glatved-Prahl

NAMN: Torbjørn Sæle
ALDER: 40
SIVILSTAND: Gift med Stine Karin
JOBB: Sokneprest i Radøy sokn

HERLEG: – Det er ikkje mykje som slår ein fin tur på fjellet, seier sokneprest Torbjørn Sæle, her med Manger-bygda i bakgrunnen.

Når Torbjørn tek seg ein tur på fjellet, let han ofte tankane fara og snekrar gjerne saman nokre setningar, som kan bli til eit dikt eller til ettertanke, og gjerne med eit foto som supplement.

– Eg likar å leika med ord. Det er noko eg finn meining i og som inspirerer meg til også å dela med andre, som for eksempel på Facebook.

Den nye soknepresten på Radøy, Torbjørn Sæle, er neste mann ut i serien «Presten På Privaten».

Torbjørn har skrive mange dikt opp gjennom åra, og jamvel ein del salmar. Nokre av dei er tonesett, som til dømes «Vi ventar på ein konge», «Dagen er til ende» og konfirmantsongen «Tusen åpne dører».

– Du har også skrive bok, no sist «Peters hemmelige notater». Kvifor skreiv du den boka?

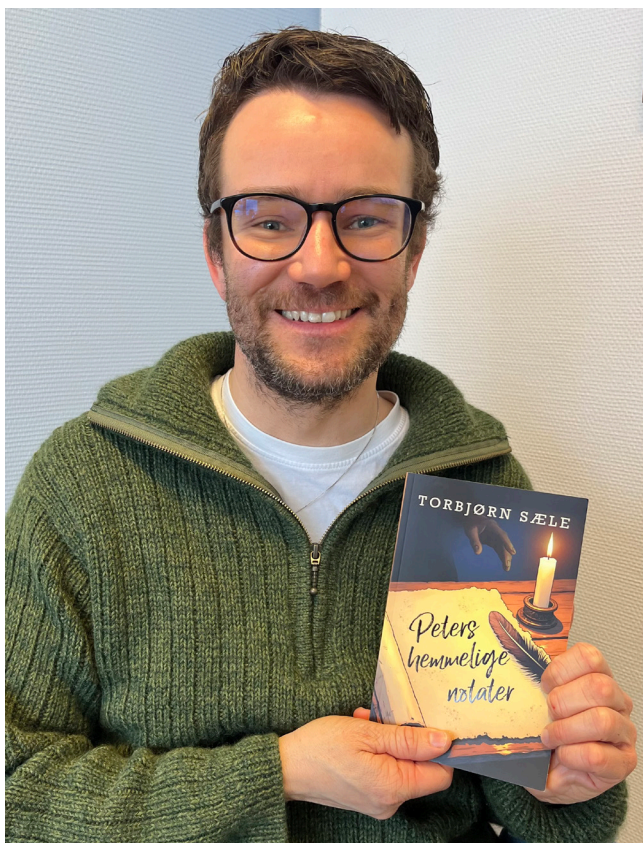
– Eg har eit ønskje om å gjera bibelforteljingane lettare

tilgjengelege, med ein litt annan innfallsvinkel. I denne boka har eg tenkt ungdom og konfirmantar, og prøvd å la det vera ein døroppnar inn til tekstane, enten for første gong eller på nytt. I boka har eg prøvd å setja meg inn i korleis det var å vera apostelen Peter – på både godt og vondt, seier Torbjørn.

Blei nesten journalist

Den turglade 40-åringen frå Nedre Sagstad på Holsnøy har alltid likt å skriva. Truleg var det derfor han melde seg som frilanser for avisa Nordhordland då han gjekk på vidaregåande på Lindås gymnas. Men allereie då han som ungdomsskuleelev var i arbeidsveke i same avis, vart skrive- og formidlingstrongen skapt.

– Det var i første rekkje referat frå fotballkampar, konsertar og ein del reportasjar eg dreiv med. Eg hugsar godt ein tittel frå golfbana på Fløksand, der mange ungdomar var i aktivitet: «Ungdommar i full sving». Den tittelen likte redaktøren godt!

NY BOK: I boka «Peters hemmelige notater» prøver Torbjørn å setja seg inn i korleis det var å vera apostelen Peter.

Torbjørn ser ikkje bort frå at han hadde blitt journalist dersom han ikkje hadde valt presteneste.

Eit avgjerande spørsmål

– Kvifor vart du så prest?

– I mi ungdomstid var eg aktiv i det kristne miljøet i Meland – også som leiar i bedehus- og kyrkjemiljøet. Men det var etter ei skulegudsteneste i Alversund i første klasse på vidaregåande at tanken om å bli prest først dukka opp.

– Kva skjedde der?

– Det var ein prest som spurte meg etter gudstenesta: Kva har du tenkt å bli når du blir stor? Eg klarte ikkje heilt å svara på spørsmålet før presten sa til meg: «Eg trur du skal bli prest!» Eg tok det med meg inn i juleferien, grubla litt over det før eg bestemte meg for at ja, det er prest eg vil bli.

– Kven var det som spurte deg?

– Det var Idar Simonsen, seier Torbjørn, som omtalar hendinga i Alversund som eit kall.

Han tok nokre umiddelbare grep då han hadde bestemt seg, ved mellom anna å velja bort realfag på vidaregåande.

– Eg tenkte at det treng eg ikkje, eg ville heller ta fag som kravde litt mindre av meg, fordi eg hadde lyst til å engasjera meg i kristent ungdomsarbeid og vera frivillig der.

Ikkje ukjent med radværingane

Etter vidaregåande hadde Torbjørn sivilteneste i Meland

kyrkjelyd før han tok fatt på eit seks års utdanningsløp ved Menighetsfakultetet (MF) i Oslo.

Hans første jobb var som prest i Fagerborg kirke i Oslo. Deretter følgde teneste som spesialprest i Knarvik – før han vart sokneprest i Masfjoden. Alle desse tre jobbane hadde han i fire-fem år på kvar plass, før han i fjor haust vart tilsett som sokneprest på Radøy.

– Men du var ikkje heilt ukjent med Radøy og radværingane då du starta i fjor?

– Nei, eg var heldig og hadde sommarjobb på Radøy både i 2008 og 2009 då eg studerte ved MF. Det gav meirsmak, så derfor søkte eg meg til den grønne øya då Kjell prest gjekk av.

Brann er favorittlaget

– Har du ein hobby du er opptatt med?

– Forutan turgåing – og skriving og fotografering – som gir meg både ro og inspirasjon, er eg glad i fotball. Eg trenar med ein kompisgjeng ein gong i veka på gamle Knarvik barneskule.

– Har du eit favorittlag innan fotballen?

– Ja, det er heilt klart Brann. Eg har partoutkort på Stadion og prøver å få med meg heimekampane der. Elles er eg opptatt av landslaget så klart, eg har vore på nokre landskampar i Oslo.

– Og mange har eit favorittlag i England. Kva er ditt lag?

– Det er Tottenham, men det skal seiast at eg er ikkje blodfan-supporter, det går litt i bølgedalar. Brann er viktigare for meg, seier Torbjørn med eit smil om munnen.

Torbjørns slektsnamn Sæle er frå Øygarden, sjølv er han fødd og oppvaksen i Meland.

– Retreat gir meg mykje

– Er det andre ting som opptek deg?

– Eg har stor sans for å vera på retreat, både som deltakar og som tilretteleggjar. Eg har vore fleire gonger på Lia Gård på Koppang, i Ål og på Wallemmtunet på Kvamskogen, samt retreatkveldar i Bergen.

Retreat er å trekkje seg tilbake til ein stad, der ein kan vera i fred og stille – og samla seg om meditasjon og bøn.

– Kva gir det deg å vera på retreat?

– Det er ein arena der eg opplever at det er godt å vera, der ein kan både kobla av og kobla på. Ein kjem nærmare Gud, sansene blir forsterka, kreativiteten blømer, ein får kvilepuls og opplever eit fellesskap i ein rytme av bønn og stillhet. Til og med maten smakar betre på retreat, avsluttar ein smilande Torbjørn Sæle.

KULTUR- KALENDER

Lørdag 11. april

Knarvik kyrkje kl.19.00

Konsert med kora Knarvik Gospel og Te Deum

Søndag 19. april

Ostereidet kyrkje kl.18.00

Konserten "Dag for dag" med Jon Martin Skauge og band

Onsdag 22. april

Musikkandakt i Meland kyrkje kl.19.00

Meland Seniorkor, dir. Kristine Fluge

Fredag 24. april

Knarvik kyrkje kl.19.00

«Griegs A-moll i ny drakt» - konsert med pianist Sivert Aase Fluge og organist Henriette Eide.

Billettsal i døra – kr. 300. Gratis for kulturskuleelevar

Fredag til mandag 24. – 27. april

Knarvik kyrkje

Kulturdagar med utstilling på Galleri Petersplassen

Onsdag 6. mai

Musikkandakt i Meland kyrkje kl. 19.00

Elisabeth Svane, fiolin
Magnus Blom, piano og orgel

Søndag 7. juni

Lindås kyrkje kl. 18.00

Konserten "Dag for dag" med Jon Martin Skauge og band

Onsdag 17. juni

Musikkandakt i Meland kyrkje kl. 19.00

William Kay, orgel
Malgorzata Tveit, fløyte

Påskeandakt

Av Torbjørn Sæle, sokneprest på Radøy

Betyr det noko om du er der når det er gudsteneste eller andre samlingar i kyrkja?

Tomas, ein av dei tolv, han som vart kalla Tvillingen, var ikkje saman med dei andre læresveinane då Jesus kom (Johannes 20,24).

Sånn begynner ein av påsketekstane i Bibelen. Og vi kan lura: Kor var det blitt av Tomas?

Det kan vera mange både gode og mindre gode grunnar til at nokon ikkje er der når flokken samlast. Kanskje hadde Tomas behov for å vera litt aleine? Kanskje var han ute og fiska? Kanskje tenkte han at tida med Jesus eigentleg var litt bortkasta, når alt rakna og Jesus døydde. Var det då verdt å følgja han?

Påskedagen er flokken samla, sorgfulle og redde. Men Tomas manglar. Og det som er heilt klart er at Tomas gjekk glipp av noko viktig – eit møte med Jesus.

Ein eller fleire av læresveinane må ha tenkt på Tomas, og sørga for å få han med tilbake i fellesskapet. Kanskje dei sa noko sånt som: «Tomas, veit du kva som skjedde den kvelden då du ikkje var der? Dørene var låst, men plutsleg stod Jesus der, han viste oss hendene med sår sine. Han lever! Her er verkeleg tilbake! Du MÅ vera der neste gong vi samlast ...»

Tomas er først litt avventande, og eg kan kjenna meg igjen. Kan det verkeleg stemma? Kanskje tenker han at det var dårleg gjort å tulla med sånt, om dette ikkje var sant. Men gleda og begeistringa i det

dei fortel, må ha gjort noko med Tomas.

For neste søndag så er Tomas der. Kvifor? Jo, fordi nokon inviterte han med – tilbake i fellesskapet!

No får også Tomas sjå Jesus med sine eigne auge, og han får med sine eigne hender kjenna at det er Jesus! Og Tomas, som litt ufortent seinare har blitt kalla «tvilaren», får lov til å uttrykka si tru. Direkte til Jesus: «Min Herre og min Gud!» seier Tomas i truedkjenninga si.

Så når flokken rundt Jesus; læresveinar, kyrkjemedlemar og bygdefolk, barn, ungdom, konfirmantar, vaksne og eldre møtast til gudstenester og andre samlingar i kyrkjene våre – ja, så er det faktisk eit poeng å vera der. Det betyr noko at akkurat du er der!

Ikkje berre fordi du kan synga til fin musikk, risikera å høyra noko fornuftig bli sagt av presten og treffa andre over ein kopp kaffi. Men først og fremst fordi Jesus er der. Der to eller tre eller mange er samla i hans namn, der kjem den levende og oppstadne og møter oss og seier: «Fred vere med dykk.»

Kanskje er det tid for å koma tilbake – eller koma og bli ein del av eit fellesskap? Eller kanskje er det du som kan invitera med nokon?

Måtte Jesus få møta oss alle med sin fred, akkurat der vi er, her og no, denne påsketida og alle dagar.

God påske!

Den nye kapellanen

Tekst: Anne Sofie Uthaug

Eva Kristin Dale Wessman vart tilsett som kapellan i Meland sokn i februar av bispedømerådet. Oppstart er ikkje avklara, men vigslinga vert 6. september i Meland kyrkje. Eva Kristin har vore i vikarstilling i Meland i 80% stilling sidan januar 2025, samtidig som ho har vore under vidareutdanning til å bli prest. Denne våren er det praksissemester, kalla praktikum, for henne, så ho er også i Salhus ein periode.

Kyrkjelyden har venta på å få prest i fast stilling på plass att, og det er ei stor glede å ønske Eva Kristin velkommen inn i denne stillinga. For første gong vert stillinga no kalla kapellan, tidlegare har vi hatt kyrkjelydsprest, undervisningsprest og spesialprest.

Eva Kristin er godt kjent i kyrkjelyden. Ho har vakse opp på Frekhaug og bur på Frekhaug med mann og tre store barn. Ho har tidlegare jobba på folkehøgskulen, på Rossland skule og i kyrkjelyden, utanom andre jobberfaringar som Sjømannskyrkja med meir.

KONTAKT kjem tilbake med meir om henne etterkvart.

Praktikumstudent i vår

Samtidig som vår vikarprest Eva Kristin er i Salhus, får vi Ole Arthur Hanstveit som praksisstudent i lønna stiftspraksis. Det betyr at han skal jobbe som prestevikar i alle typar prestetenester i veke 12-16. Han er også i vidareutdanning til prest samtidig som han har vikarstilling. Han har jobba i mange år som menighetspedagog i Åsane menighet.

Vi ønskjer han velkommen til Meland!

Nytt og fint selskapslokale sentralt på Frekhaug

Kyrkjetorget i 2. etasje på Frekhaug torg (over apoteket) er til utleige. Det er bord, stolar og utstyr til inntil 80 personar der, men det er også egna til mindre selskap og arrangement, sidan det er ein skiljevegg midt i rommet. Det har til no blitt utleigd til dåpsselskap, konfirmasjonsselskap, fødselsdagar, juleselskap og salgskveldar.

Prisen er i år på kr 3500 pr dag, og det er inkludert reinhald av golv o.l.

Ta kontakt med kyrkjekontoret for meir informasjon og eventuell avtale.

E-post: post.meland@kyrkja.no eller telefon 400 01 691 (spør etter Meland).

Kyrkjetorget dekt til basar med plass til 80 + personar. Foto: Privat

Frå livet i OSAKA

Tekst og bilde: Åshild Bjørkum Furukawa

I 2025 var det jubileumsår for Det norske Misjonsselskap sitt arbeid i Japan: 75 år med opp- og nedturar, med sorg og glede, trivsel og sagn, framgang og motgang og nedgang. Dette vart og ein stor del av mitt liv. Det er rart å sjå attende. Då eg kom til Japan, var optimismen stor og aktivitetane mange.

Eit skip vart sett i drift fordi nokon hadde ein visjon om å nå ut med evangeliet til fiskarlandsbyane i Osaka-bukta, etter mønster av Elieser-båtane i Norge. Det vart bygd kyrkjer i kjølvatnet av «Shinko Maru».

I Osaka by vart det starta eit studentsenter med mykje aktivitet, engelskgrupper og bibelgrupper, søndagskule og gudstenester. Her var første plassen eg arbeidde og hadde fantastisk flotte år.

Men det som kanskje hadde størst innverknad og nådde lengst ut, var nok det som vart kalla Den lutherske timen, eit radioprogram som hadde mange tilhøyrarar og dreiv eit godt arbeid med bibelundervisning gjennom korrespondansekurs. Fleire av kyrkjene i Kinki var frukt av dette arbeidet. Og fleire av dei som vart kristne, vart døypte i andre kyrkjer rundt om i landet.

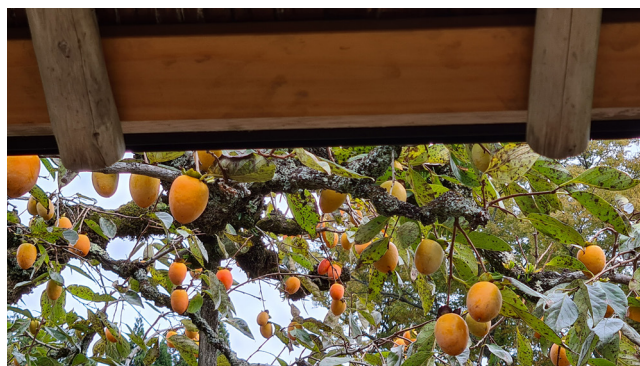
Ei av desse var Masako, ei jente som hadde fått polio då

ho var i ten-åra, og som vart sengeliggjande heile livet. Ho hørde på Den lutherske timen og fullførde alle korrespondansekursa, som sikkert var på høgd med ein god bibelskule. Ho fekk besøk av ein av dei gamle misjonæranne i Frikyrkja og vart døypt i ei kyrkje i byen der ho budde. Då misjonæren reiste heim, bad han meg om å halda fram med denne besøkstenesta, noko eg gjorde heile misjonærtida mi. Søstera hennar køyrde henne til kyrkja ein eller to gongar i månaden. Rett før eg skulle reisa heim for to år sidan, var eg ein tur for å helse på henne igjen, då var ho komen på sjukehuset og døydd kort tid etter.

Alle dei tre «institusjonane» som er nemnde her, er no borte. Samfunnet har endra seg. Mange av universiteta som låg rundt, vart flytta utanfor byen. Folk høyrer ikkje på radio på same måte som før, og dei som vil læra engelsk, har uendeleg mange engelsk-skular å velja mellom. Det er også mykje meir frykt i samfunnet overfor det som kan vera religiøse sekter.

Og midt oppe i dette er det alt det som ikkje har endra seg; tradisjonar og religionar som sit djupt i folket, og som bind dei også når dei møter kyrkja og vert overttydd om at det er Jesus som er vegen, sanninga og livet!

Men kyrkjene og dei kristne er der. Dei, som me, er ein del av den verdsvide kyrkja, ein stor flokk som står saman i trua på Jesus. La oss hugsa kvarandre i våre bønner.

Tankestrek

Av Anne Sofie Uthaug

Vår og påske – grunn til fest?

Dei siste åra har eg fått bli kjent med mange frå andre land og kulturar. Det har vore ein rikdom for meg. Mine iranske vener har med seg ein tradisjon frå sitt kulturområde som eg synes er så fin: Nourus – som betyr ny dag. Det skjer rundt vårjamndøgn 21.mars og er ei feiring av våren og nytt år, som startar då etter gamal persisk kalender. Det er den største festen i Iran og mange land omkring. Vi har sanneleg grunn til å feire våren her på Vestlandet også, og det er ei kjent sak at bergensarar og sikkert også andre vestlendingar er ekstra blide mot kvarandre når dei første solvarme vårdagane kjem.

I vestlege land har vårfesten og påsken smelta litt saman. Påskehare og påskeegg er ikkje nødvendigvis kristne tradisjonar, utan at vi treng å problematisere det frå kyrkja si side. Samtidig er det litt meir tankevekkande at vi nordmenn har så få felles tradisjonar for å feire påska – utanom gudstenestene og kanskje nokre mattradisjonar. Påsken burde etter mi meining vore den største feiringa for alle som reknar seg som kristne – Jesu død og oppstode er sentrum i trua, utan tvil. På s. 2-3 finn du ein artikkel om påskefeiringa i kyrkja – prøv å få med deg den feiringa, er mi oppmoding. Det er fint å feire saman!

Besøks- og postadresse kontor og Møteplassen: Havnevegen 31, 5918 Frekhaug.

Opningstid: Kontoret på Frekhaug er til vanleg bemanna man-fre kl. 10-15. Ta gjerne kontakt for avtale.

Telefon: 4000 1691
kvar dag kl 10.00 – 14.00.
post.meland@kyrkja.no
www.melandkyrkja.no

Facebookside: Meland kyrkjelyd

Kontonummer: 3632 07 04019

Vipps: 59301

Hugs å merka kva betalinga gjeld.

Alver kyrkjelege fellesråd

Lonsvegen 1, 5914 Isdalstø
post.alver@kyrkja.no
www.kyrkja.no/alver

Leiar i fellesrådet: Sølvi Knudsen

Kontakt

Utgevar: Soknerådet i Meland sokn, i samarbeid med Osterfjorden sokn, Mo sokn, Knarvik sokn, Radøy sokn og Lindås sokn.

Redaktør: Berit Nøst Dale

Lokal redaksjon: Anne Sofie N. Uthaug, Berit Nøst Dale

Grafisk design: Simen Søvik

Trykk: Aksell

Framsidedeilete: 1. påskedag i Meland kyrkje mars 2024
Foto: Arve Kjell Uthaug

Følg oss på Facebook:
[@melandkyrkja](https://www.facebook.com/melandkyrkja)

Magnus Blom
Kyrkjemusikar - 458 60 571
mb297@kyrkja.no

Anne Marit Fosse Dahle
Kyrkjelydspedagog - 400 01 691
ad423@kyrkja.no

Per Arne Traa
Soknerådsleiar - 415 59 121
perarnetraa@gmail.com

Gyda Matland
Administrasjonssekretær
400 01 691 · gm663@kyrkja.no

Mounir Sarhan
Kyrkjetenar
471 91 961

Helge Taranrød
Prost
ht759@kirken.no

Bjørn Tore Sæle
Sokneprest – 450 35 084
bs694@kyrkja.no

Ruben Sæle
Diakon med ungdomsfokus
400 01 691 - rs433@kyrkja.no

Anne Sofie Nergård Uthaug
Dagleg leiar - 404 62 647
au887@kyrkja.no

John Fredrik Wallace
Kyrkjevevje
jw734@kyrkja.no

Eva Kristin Dale Wessman
Spesialprest (vikar)
957 30 733 - Ew562@kyrkja.no

Gudstjenester i Meland

29.03.2026 11:00

Gudsteneste med nattverd
v. Ole Arthur Hanstveit
Palmesundag

02.04.2026 19:30

Gudsteneste med nattverd
v. Ole Arthur Hanstveit
Skjærtorsdag med måltid
etter gudstjenesta

03.04.2026 11:00

Gudsteneste
v. Bjørn Tore Sæle
Langfredag

05.04.2026 11:00

Høgtidsgudsteneste med
nattverd v. Bjørn Tore Sæle
Påskedag

12.04.2026 11:00

Søndagsåpent med nattverd
v. Ole Arthur Hanstveit
2. søndag i påsketida

19.04.2026 11:00

Gudsteneste med nattverd
v. Bjørn Tore Sæle m.fl.
Tårnagentgudsteneste
3. søndag i påsketida

22.04.2026 19:00

Musikkandakt i Meland
kyrkje

26.04.2026 11:00

Gudsteneste med nattverd
v. Bjørn Tore Sæle
Årsmøte
4. søndag i påsketida

03.05.2026 11:00

Gudsteneste med nattverd
v. Bjørn Tore Sæle
5. søndag i påsketida

06.05.2026 19:00

Musikkandakt i Meland
kyrkje

10.05.2026 11:00

Søndagsåpent med
nattverd v. Eva Kristin Dale
Wessman

6. søndag i påsketida

14.05.2026 12:00

Gudsteneste
v. Bjørn Tore Sæle
Friluftsgudsteneste
Håøytoppen
Helgetorsdag

17.05.2026 11:00

Gudsteneste
v. Bjørn Tore Sæle
Kransnedlegging etter
gudstjenesta
Nasjonaldag

24.05.2026 11:00

Høgtidsgudsteneste med
nattverd v. Eva Kristin
Dale Wessman
Pinsedag

31.05.2026 11:00

Gudsteneste med nattverd
v. vikar
Treeiningssundag

07.06.2026 11:00

Gudsteneste med nattverd
v. Eva Kristin Dale
Wessman
Løvegjenggudsteneste /
barnas misjonsbasar
2. søndag i treeiningstida

14.06.2026 11:00

Gudsteneste med nattverd
v. Bjørn Tore Sæle m.fl.
Samtalegudsteneste med
konfirmantar
3. søndag i treeiningstida

17.06.2026 19:00

Musikkandakt i Meland
kyrkje

21.06.2026 11:00

Søndagsåpent med nattverd
v. Bjørn Tore Sæle
4. søndag i treeiningstida

Slekters gang

Dåp i Meland sokn

09.11.2025 Emilia Iversen Ludvigsen
09.11.2025 Nora Osebakken Tveit
16.11.2025 Noah Stinessen Nielsen
16.11.2025 Linnea Meland Kaldefoss
16.11.2025 William Fagerland-Tufte
07.12.2025 Odin Hammersland Bratthammer
11.01.2026 Emil Andre Vindegg Litleskare
18.01.2026 Gustav Skarestad Morken
18.01.2026 Leah Eidsheim Haugen
18.01.2026 Sarah Cunningham Rossland
01.02.2026 Emil Soltvedt
01.02.2026 Niklas Tvedten Dale
15.02.2026 Levi Toemkrathok Herland
15.02.2026 Magne Skjelanger Hauger

Gravferder i Meland

07.11.2025 Egil Hestnes
11.11.2025 Haldis Ellingsen
14.11.2025 Johannes Ingolv Fosse
14.11.2025 Berit Bjørgfrid Dale
21.11.2025 Astrid Mongstad Ødegård
28.11.2025 Aslaug Oline Rossland
02.12.2025 Solveig Alvhilda Nordgaard
04.12.2025 Åshild Iden
05.12.2025 Hans Austgulen
06.01.2026 Vigdis Edith Vikebø
08.01.2026 Thor Dahle
20.01.2026 Kari Totland
20.01.2026 Harald Andreas Skarpenes
13.02.2026 Leif Odd Grønhaug